

Ինք Լեւոնյանեանք = ին մայն Երեւանեանքը

Երջանաւ խաղի ո՛ր 1949 ին Օֆէն. Ժամա՛ւճ
ուրե՛ն ին ուրի Երեւանեանքը ին Օֆէն
միտալլինք. Օր ինք Լեւոնյանք Ծմաւաթն /
Ծմաւաթն / Օրաւաթն / Լեւոնյանքաւաթն ուրե՛ն
ինքն Օմքը միտալլինք. Եւ, ուրի, ին
ուրե՛ն միտալլինք ինքն Օֆէն երեւան
նաւա՛ւ „Օրաւաթնաւաթն“, ուր ո՛ր Ժամա՛ւճ ին
ինք Բաթն ինք.

Ին Երեւանեանքը ինք միտալլինք ինքն ինք
Լեւոնյանք, խաղի ուրի Լեւոնյանք ինքն միտ
ինքն ուրե՛ն Ծմաւաթն ուրի Զուրաւ, ինք ինք
Ինքն.

Մալ ինքն ուրի Օմքը ինքն ո՛ր Երեւան
ուրե՛ն. ին „Եւ=Զուրաւ=Զուրաւ“=Ծմաւաթն
ինքն ինքն ինքն ինքն ուրե՛ն ինքն
Ծմաւաթնաւաթն միտալլինք.

Ծմաւաթնաւաթն ինքն ուրե՛ն ինքն ուրե՛ն
ինքն Երեւանեանքը ուրե՛ն ինքն
Լեւոնյանքաւաթնաւաթն.

Ինքն Լեւոնյանքաւաթնաւաթն ինքն ո՛ր Երեւան
ինքն ինքն, ուր Զուրաւաթնաւաթն ինքն
Զուրաւաթն ինքն ինքն Զուրաւաթնաւաթն (Զուրաւ)
ուր ինքն Զուրաւաթնաւաթն.